

The Issur of Chametz

Rashi, Chulin 97b – מס' צז:

בפרק בתרא למסכת ע"ז (דף סט) פסקינן הלכתא בכל איסורין
שבתורה בשקיס בין בשר בחלב ובין שאר איסורין בשקיס:

Gemara, Pesachim 29b – כט:

אמר רבא: הלכתא, חמץ בזמנו, בין במינו בין שלא במינו –
אסור במשהו, כרב. שלא בזמנו, בין במינו בין שלא במינו –
מותר, כרבי שמעון:

Rashi, ibid. – שם:

אף על גב דאית ליה לרב בכל איסורין שלא במינו בנותן טעם – רב
גזר בחמץ בזמנו, הואיל וזכרת הוא, שלא במינו אטו במינו, ואף על
גב דבחלב ודס לא גזר שלא במינו אטו מינו – התם הוא דבדילי
מיניה, אבל חמץ לא בדילי מיניה, הואיל ואוכלו כל ימות השנה:

Gemara, Beitzah 3b – ג:

וכל דבר שיש לו מתירין – אפילו באלף לא בטיל:

Rashi, ibid. – שם:

ואף על גב דמדאורייתא חד בתרי בטיל, דכתיב (שמות כג) אחרי
רבים להטות – אחמור רבנן, הואיל ויש לו מתירין לאחר זמן – לא
יאכלנו באיסור על ידי ביטול:

Rambam, Hil. Ma'achalos Assuros – הל' מאא"ס

חמץ בפסח אף על פי שהוא מאיסורי תורה אינו בכללות אלו, לפי שאין התערובת אסורה לעולם שהרי לאחר הפסח תהיה כל התערובת מותרת כמו שביארנו, לפיכך אוסר בכל שהוא בין במינו בין שלא במינו:

Shulchan Aruch, 443:1 & 2 – תמג:א וב

חמץ שנתערב משש שעות ולמעלה עד הלילה, אינו אוסר במשהו אלא דינו כשאר איסורין:

Haggada – הגדה

הא לחמא עניא, דאכלו אבהתנא דנפקו מארעא דמצריים:

Gemara Berachot, 17a – גמ' ברכות, יז.

ר' אלכסנדרו בתר דמצלי אמר הכי רבון העולמים גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ומי מעכב שאור שבעיסה: